

Meinaan nääs

Viisi vuosikymmentä pälkäneläinen

*Terveisiä
Pirkanmaan
Pälkäneeltä*

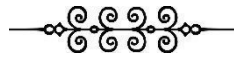

Anneli Kivelä

Meinaan nääs

Viisi vuosikymmentä pälkäneläinen

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© *Anneli Kivelä*

Taitto Mira Andrejeff

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

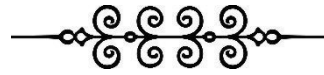
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-9771-6

Meinaan nääs

Viisi vuosikymmentä pälkäneläinen

Terveisiä Pirkanmaan Pälkäneeltä

Mieltä pidetään

Tekoäly hoi!

Kyllä mieleni pahoitin

Turut ja torit

Omittu omahoitajuus

Painetaan villaisella

Tontun tervehdys Kumppanuustalon
juhlaan

Sanoista selkoa

Polvi polveilee

Runo tuulella

Tupe kukko

Risteys pistot

Vanhasta uutta

Hävikistä sosetta

Essu

Huovutetut sydämet

Hämärän hyssy

Einoleinoilua

Kajaanista Hämeenlinnaan

Leinolle kivi

Kesäjuhlissa 1916

Kukkialla kolmisen kuukautta

Lokakuulla lähtö Ahosaaresta

Tie vie sinne

Kävelymatka kotitietä menneisyydestä
nykyisyyteen

Tähän ikään

Kyllön vanha silta

Valoa pimeyteen

Huhtikuu säästää kevätsäätä

Lehtien tanssi

Takatalven pyrytys

Jäät lähtemässä

Huhtikuulta enteitä

Huhtikuulle

Kesää ja syyskesää 2024

Toukokuu kaksineljä

Kevätkeltaista

Loitsuja sadepilvelle

Meitä janottaa

Heinitettyä

Syyskesän saldo

Syyskuusta lokaan

Muistolle

Syksy tulollaan

Arvokas perintöni

Polkupyörä metsätöistä

Joulutunnelmaa

Hämärän hyssy

Kuusen hakuun

Joulusta jaloin

Maria äidin siunaus

Luontoa ja eläimiä

Ikänestori ja Norppa

Mellan nenä

Naurulla kuitataan

Hyppien keikkuva kevät

Skilloilta nurmeen sineä

Pihalla vakoilija

Sekalaista 2025 suvella

Kuvantamisessa

Kynänjäljillä Pajuparvessa

Siivoa juhannukseen

Sataa, sataa

Runosta ja suvesta

Heinäkuun alku juhlavampaa

Kurkistus Pajuparvelle

Teitille parreen osuvasti

* * *

Mieltä pidetään

Tekoäly hoi!

Tekoäly hoi, minkä porsaanreiän toi.

Hämeen Sanomien
Sunnuntaisuomalaisessa,
lukemisen arvoisessa artikkelissa.

Pielavedeltä äidinkielenopettajalta,
kokemuksen tuomaa huolta.

Pysähtymisen arvoinen kirjoittamista
opettavalle,
kansalaisopiston opein harrastajana
kirjoittavalle.

En tartu tekniikan tuomaan
porsaanreikään,
tekstin varastaminen ei istu pisaraakaan
meikään.

Miksi tartuin tekoälyä sisältävään
aiheeseen,
syntyisin olen Pielavedeltä, asia
sikseen.

Sotaveteraani isältäni sain kirjoitukseen
kiinnostuksen,
suullinen paikallisperinne antoi
alkuinnostuksen.

Sanat on kirjattava talteen käsiin
löytyvälle paperille,
muuten ne lähtevät joron jäljille, niitä
saa haeskella silmät sirrille.

Luonnon lahjoilla runoillaan ja juttuja
väsäillään,
tekoälylle kintaalla viitataan,
omatakeisia riimejä viljellään.

Tankaa, limerikkiä,
tässä pari muistuu yhtäkkiä.

4.2.2024

* * *

Kyllä mieleni pahoitin

Pärstä meni peruslukemille kuultuani
ensimmäisen hiiskauksen
Hämeenlinnassa Kumppanuustalon
olevan varteenotettava vaihtoehto
Kaupunginmuseolle.

Talo on Hämeen Setlementin
vapaaehtoistoiminnan käytössä.

Alkujaan talo rakennettiin ja vihittiin
vuonna 1900 ortodoksikirkoksi
Venäjän vallan aikana sotilaiden
käyttöön.

Setlementti toimii puolueiden ja
uskonnollisten vakaumusten
ulkopuolella.

Keskiviikkona 24.4. Hämeen
Sanomissa Kumppanuustalo sijoittui 2.
sijalle museon tulevaksi kodiksi. Sekin
uutinen teki matalapainetta
allekirjoittaneelle Ilopillereissä ja
Senioriklovneissa vapaaehtoisena
osallistuvana.

Ensiksikin vinttitilat varastona vaativat kiipeämistaitoa, eivät käytävät sinne ole leveydellä pilatut. Kellarista saa pölyt pesemällä.

Kulttuuritalo on tupaten täynnä settlementiläisiä. Ei yhdessäkään lehtijutussa harmitella meidän joutumista mierontielle.

Päätöstä ei ole pöytään nuijittu.

Itseoppineena perinteen tallentajana ja siitäkin kirjoittavana rohkenen laittaa nimeni, vaikka maine menisi lopullisesti.

Julkaistiin Hämeen Sanomissa 6. toukokuuta 2024, otsikko muutettu sisältöön sopivaksi, nimeni ja kotipaikka lopussa.

* * *

Turut ja torit

Hyvän naapurini pyynnöstä lähdin lauantaina Erkin päivänä vänkärinpaikalle, osoite oli Luopioisten tori.

Sieltä ei puuttunut perinteistä toritunnelmaa, ostoksista täyttyi asiakaskunnan mukana ollut kassi tai pärekori.

Ei torialuetta oltu pilattu, eikä turhia estelaatikoita muurattu.

Kesää kohti kaupankäynti ja asiakasmäärä vilkastumassa, sitä olin aistimassa. Sellaista tunnelmaa sai

kaupantekijäisenä hellettä kolkuttelevassa ilmassa.

Torstaitorilla käyntiä tässä kesän portilla kaipaisin, sen jälkeen Luopioisten torin vetovoiman, sano minun sanoneen, vahvistaisin.

18.5.2024

* * *

Omittu omahoitajuus

Toiminta vapaamuotoista, vaatii sitoutumista.

Omahoitajuus kasvattaa, läheisyyttä opettaa.

Taustalla vapaaehtoisuus, Hämeen Settlementin kouluttamisella osuus.

Vertaistukea harrastuskavereilta, ulkopuoliset suljetaan puheilta.

Luottamus salasanana, keskustelut sen takana.

Ilman sinua en pärjää, jos hän yksin jää.

Ne sanat palkitsevat, omaa minää ruokkivat ja hallitsevat.

Niihin ei puutu verottaja, eikä sanoja peri ulosottaja.

Viisikirjaiminen sana palkkana, KIITOS auttamisella porkkana.

Luottamus apukätenä,
sitoutuminen kastevetenä.

Isältäni perintökalleutena auttaminen,
korkoa kasvaneesta
perintöverottomasta kiittäminen.

Omalle omahoidettavalle,
poikkeamistani odottavalle.

16.6.2024

* * *

Painetaan villaisella

Suullisesta perinteestä kiinnostuneena
sain patteritoimisella nauhurillani
haastatella C-kaseteille 1900-luvun
alkupuolella syntyneitä
paikkakuntalaisia henkilöitä. Heillä oli
rippikouluajoilta, kuten myös piikoina
ja renkeinä ollessaan faktatietoa ja
muistikuvia, joita oli painettava
villaisella. Rippikoulusta muistelleilla
oli vuoren varma ikävä kokemus, josta
he pystyivät avautumaan vasta
ikäihmisinä. Varsinkin tytöt mustasivat
maineensa, palkaksi saivat rojutavaran
ja huonon tytön leiman, parempi oli
nuolla haavansa ja kantaa taakkansa.

Painaa villaisella sananmukaisesti
merkitsee 'unohdetaan koko juttu'.

Kipeään kohtaan lapsille vanhan ajan
parannuskonstina laittoivat villaista,
sen uskottiin auttavan.

Tänä päivänä ylittää uutiskynnyksen
papeista ja poliiseista alkaen virka-
asemaan katsomatta, eikä törttöilyjä
paineta villaisella, namusedät saavat
korvatillikkaa, kuulla kunniansa,
ilmoituskynnystä on madallettu
viimeisinä vuosikymmeninä.

21.06.2024

*Kaappiuskovaisena Pälkäneen
seurakuntalainen syksystä 1975. Lähteenä:
Omat tallenteet, Yle -uutiset, www. geni.com*

* * *

Tontun tervehdys Kumppanuustalon juhlaan

Minä Hämeenlinnan Kumppanuustalon
valkopartainen haltiatonttu valaisen
teille talon historiaa.

Kapulanvedon jälkeen Keisarillinen
Senaatti sai aloittaa 1800-luvun lopussa
ortodoksikirkon rakennustyöt.

Minä olin siihen aikaan parraton
noviisi tonttuna, arkkipiispa Antoni
kuskattiin siunaamaan peruskivet,
elettiin Venäjän vallan aikaa, pytingille
löytyi ruplia sotilasrakennusten
rahastokirstusta.

Pari vuotta seurasin kirkon
rakentamista sillä silmällä, kirkon
pyhittivät Pyhälle Aleksanteri
Nevskille 22. lokakuuta 1900.

Meinaan nääs

Viisi vuosikymmentä pälkäneläinen

Mieltä pidetään

Kesää ja syyskesää 2024

Runo tuulella

Muistolle

Einoleinoilua

Joulutunnelmaa

Tie vie sinne

Luontoa ja eläimiä

Huhtikuu säästää kevätsäätä

Sekalaista 2025 suvella

